

TRVALÁ SLUŽBA

*TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: JÁN 4,7-30; 1 JÁN 1,5-10; 2 TIM 2,1-7; 2 KOR 5,18-20;
ŽID 10,24.25*

ZÁKLADNÝ VERŠ

Čomu sa podobá Božie kráľovstvo, k čomu ho prirovnám? Podobá sa horčičnému zrnku, ktoré človek vzal a zasial vo svojej záhrade, kde vyrástlo na veľký strom a nebeské vtáky hniezdili na jeho konároch. (Luk 13,18.19)

Možno ste počuli, ako niekto povedal (alebo ste to dokonca povedali vy sami): „Ja som si svoje už odpracoval. Teraz nech robia mladší.“ Alebo: „Vedúcim oddelenia osobnej služby a evanjelizácie som už celé roky. Nech to teraz vezme niekto iný.“

V istom zmysle sú takéto výroky pochopiteľné. Ľudia starnú. Niektorých začnú trápiť zdravotné problémy. Alebo im bránia iné životné okolnosti, aby ďalej pracovali v zborových služobnostiach. Inokedy ľudia jednoducho „vyhoria“ a potrebujú si odpočinúť. Niektorí sa možno domnievajú, že Pán chce, aby plnili jeho vôľu v iných oblastiach zborovej práce.

Existuje však veľký rozdiel medzi tým, či zmeníme zameranie svojej služby, alebo prestaneme slúžiť úplne. Kým dýchame, mali by sme – už či s väčším, alebo menším nasadením – pokračovať v službe.

Tento týždeň sa zameriame na potrebu trvalého zapojenia do svedeckej a evanjelizačnej služby. Nech plníme v zbore akúkoľvek úlohu, vždy budeme mať príležitosť slúžiť.

SVEDECKÁ PRÁCA SA NIKDY NEKONČÍ

Tu prišla istá samaritánska žena nabrať si vody. Ježiš jej povedal: Daj sa mi napíť! (Ján 4,7)

Žena tam nechala svoj džbán, odišla do mesta a hovorila ľuďom: Podďte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som robila! Nebude to Mesiáš? Vyšli teda z mesta a prišli k nemu. (Ján 4,28-30)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Stále treba pripomínať, že svedecká a evanjelizačná práca musí pokračovať, kým budú existovať ľudia, ktorí potrebujú spasenie. Boh chce zachrániť čo najviac ľudí. Tí, ktorí doteraz prijali Ježiša za svojho osobného Spasiteľa, sú povolani, aby spolupracovali s Bohom v diele záchrany. Nezáleží na tom, kto sme, kde sme a v akej situácii sa nachádzame. Ak je naše srdce naladené na Krista a ak si v hĺbke svojej duše uvedomujeme, čo pre nás urobil, budeme chcieť a snažiť sa využívať príležitosti na svedectvo a službu.

Čím Ježiš tak nadchol Samaritánku, že sa o to chcela podeliť s obyvateľmi svojho mesta? Zdá sa, že keď s ňou Ježiš hovoril, riadil sa jednoduchou schémou: (1) Upútal jej pozornosť slovami: „Daj sa mi napíť!“ (v. 7) (2) Získal si jej záujem: „Ako to, že ty, Žid, žiadaš odo mňa, Samaritánky, aby som sa ti dala napíť?“ (v. 9.10) (3) Prebudil v nej túžbu: „Pane, daj mi tej vody.“ (v. 15) (4) Presvedčil ju: „Pane, vidím, že si prorok.“ (v. 19) (5) Nasledovali činy: „Podďte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som robila! Nebude to Mesiáš?“ (v. 29)

Týchto päť fáz nemusí prebehnúť v rámci jedného stretnutia, ako to bolo v prípade Ježiša a ženy pri Jákobovej studni. Môžu na seba nadväzovať v priebehu určitého obdobia. Jednotlivé situácie sa budú veľmi líšiť, ale zásady, ktoré sme pozorovali v tomto rozhovore, môžeme v snahe osloviť ľudí aplikovať do každej z nich.

Aj keď spočiatku sa rozprávali o skutočnej vode, Ježišovým cieľom bolo prebudiť v Samaritánke túžbu po vode života a viesť ju k tomu, aby sa z nej napila. Naším poslaním je pomáhať ľuďom v akejkoľvek situácii a napĺňať ich potreby, ako to najlepšie vieme. Nikdy však nesmieme zabudnúť, že zo všetkého najviac potrebujú spasenie v Ježišovi.

APLIKÁCIA

- **Ako často využívaš príležitosti vydať svedectvo alebo slúžiť? Neplatí aj v tvojom prípade, že veľmi často rozmyšľáš len o svojom živote? Keď sa stretávaš s ľuďmi, dozvedia sa, čomu veríš, čo zastávaš a akú máš nádej? Čo urobiť, aby si sa stal lepším svedkom?**

ZÁUJEM A STAROSTLIVOSŤ

Boh je svetlo a nielo v ňom nijakej tmy. Ak hovoríme, že s ním máme spoločensvo, ale chodíme v tme, klameme a nekonáme, čo je pravda. Ale ak chodíme vo svetle, ako on je vo svetle, máme spoločensvo medzi sebou a krv Ježiša, jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu. Ak hovoríme, že sme bez hriechu, klameme sami seba a nielo v nás pravdy. Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý. Odpusť nám hriechy a očisť nás od všetkej nepravosvi. Ak hovoríme, že sme nezhrsšili, jeho robíme klamárom a jeho slovo nie je v nás. (1 Ján 1,5-10)

Podsťatná časť evanjelizácie sa odohráva každý týždeň v zbore. Tento aspekt evanjelizácie nazývame „starosťlivosť“ a „začlenenie“. Možno sa nám darí pozývať ľudí do nášho zboru, ale nie vždy sa nám podarí vytvoríť ovzdušie, ktoré ich povzbudí k tomu, aby sa k nám vrátili a zakotvili v našom spoločensve. Ak máme získavať učeníkov, musíme venovať pozornosť každému novému kresťanovi a zaujímať sa oňho tak, aby sa „utvrdil“.

Čo to znamená? Slovo „utvrdiť“ v nás vyvolá predstavu posaviť niečo na pevný a trvalý základ. Znamená to, že týmto ľuďom poskytneme základ viery a spoločensva. Zaujímať sa o niekoho znamená povzbudzovať ho, vychovávať, starať sa oňho, opatrovať ho a vzdelávať. Keď niekto prijme Pána Ježiša za svojho osobného Spasiteľa, musia byť v rámci kresťanského spoločensva uplatnené z duchovného a sociálneho hľadiska všetky tieto oblasti „utvrzovania“. Inými slovami, o nového kresťana sa treba starať. Treba ho vychovávať, viesť, školiť a vzdelávať v Božích cesťách.

Kľúčovú rolu v tomto procese zohráva „spoločensvo“. Práve v spoločensve sa životy ľudí navzájom „dotýkajú“ a ovplyvňujú. O ľudí, ktorí sa pripoja k cirkvi, sa musíme starať prostredníctvom duchovného spoločensva.

Prvá osoba množného čísla použitá v 1 Ján 1,7 nás upozorňuje, že by sme mali chodiť vo svetle nielen ako jednotlivci, ale aj ako spoločensvo. Ak budú veriaci chodiť vo svetle, budú prežívať vzájomné spoločensvo a jednotu. Tak sa vytvorí ovzdušie záujmu a lásky, v ktorom sa ľudia sústredia na Božiu vôľu pre svoj život a na vzájomné povzbudzovanie na ceste do Božieho kráľovstva. Je dôležité pomáhať novým členom, aby sa v zbore cítili prijatí. Dôležité je viesť ich k učeníctvu v pravom slova zmysle, čo predpokladá rozvíjať u nich schopnosť viesť iných k spásnemu vzťahu s Ježišom Kristom.

- **Dbá váš zbor o to, aby boli noví členovia „utvrdení“? Ako sa môžeš lepšie zapojiť do starosťlivosvi o nových členov (alebo vlastne aj o tých „osťatných“)?**

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

„VYUČOVANIE UČITEĽOV“

Ty teda, dieťa moje, posilňuj sa milosťou v Ježišovi Kristovi a to, čo si skrze mnohých svedkov počul odo mňa, predkladaj verným ľuďom, ktorí budú schopní učiť aj iných. Spolu so mnou znášaj utrpenie ako dobrý vojak Ježiša Krista. Kto bojuje, nemieša sa do záležitostí všedného života, aby sa zapáčil veliteľovi, ktorý ho najal do služby. A ak niekto preteká, nedostane veniec, ak nepreteká podľa pravidiel. Roľník, ktorý namáhavo pracuje, má ako prvý dostať podiel z úrody. Rozmyšľaj, o čom hovorím. Pán ti dá porozumieť všetkému. (2 Tim 2,1-7)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Žijeme vo svete, v ktorom sa ľudia často sťahujú. Jedni zo zborov odchádzajú a noví do nich prichádzajú. Často počujeme, ako si niekto vzdychne nad stratou schopných členov, ktorí zastávali dôležité služobnosti. Vzhľadom na tieto presuny sa musí evanjelizačná práca stále rozširovať a rozvíjať.

V úvodnom texte Pavol oznamuje Timotejovi, že má vidieť celý obraz zborovej práce, a to vzhľadom na jej rozsah i trvanie. Duchovná starostlivosť a vyučovanie by nemali byť na pleciach jedného človeka. Mal by sa tomu venovať tím svedkov a evanjelistov v zbore. Pavol Timotejovi predovšetkým hovorí, aby vyučoval verných členov. Pavlov pokyn obsahuje myšlienku, že tí, ktorých Timotej vyučí, budú učiť ďalších, čím sa zaistí nepretržité šírenie evanjelia vo svete. Je to v súlade s Ježišovými slovami o tom, že počet robotníkov na žatve má stále rásť.

Ktosi povedal: „Daj človeku rybu a nasýtiš ho na jeden deň. Nauč ho loviť ryby a nasýtiš jeho i celú jeho rodinu do konca života.“ Problém je, že ak človek neodovzdá svoje rybárske schopnosti svojim deťom, ďalšia generácia bude hladovať. Možno by sme mohli toto príslovie trochu zmeniť: „Daj človeku rybu a nasýtiš ho na jeden deň. Nauč ho loviť ryby a odovzdávať poznatky a skúsenosti – a nasýti sa veľký počet ľudí.“ V tom spočíva rozdiel medzi tým, či niekoho učíme, alebo či ho motivujeme k tomu, aby sa sám stal učiteľom.

APLIKÁCIA

- Učil ťa niekedy niekto, ako iným rozprávať o Ježišovi? Požiadal si niekoho, aby ťa to naučil? Vyučuješ niekoho, ako má odovzdávať evanjelium ďalším ľuďom?

AKO ZÍSKAŤ SPÄŤ BÝVALÝCH ČLENOV

To všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou skrze Krista a dal nám službu zmierenia. Ved' Boh v Kristovi zmieril svet so sebou. Nepočítal ľuďom ich previnenia a nám uložil ohlasovať slovo zmierenia. V mene Krista sme poslaní a cez nás akoby Boh napomínal. V mene Krista vás prosíme: Zmierte sa s Bohom! (2 Kor 5,18-20)

Stane sa, že ľudia odídu z cirkvi a stratia vzťah s Bohom. Niekedy odchádzajú kvôli vierouke, ale väčšinou to býva z iných dôvodov, napr. osobné spory a ublíženia. Nech sú dôvody akékoľvek, musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme vytvorili ovzdušie lásky a záujmu. U tých, ktorí sa k nám pripoja, to vzbudí túžbu zostať medzi nami bez ohľadu na to, aké osobné problémy možno vzniknú.

Do svojho evanjelizačného programu by sme mali zaradiť službu bývalým členom a tým, ktorí nechodia do zboru. Letným pohľadom do rôznych zoznamov členov zboru možno zistíme, že obsahujú oveľa viac mien, ako je tých, ktorí sa každú sobotu zúčastňujú na bohoslužbe. Za týmito menami sa skrývajú ľudia, ktorých Boh nikdy neprestal zvrchovane milovať.

Aj keď kontext nášho úvodného verša je trochu iný, obsahuje veľmi dôležitú zásadu. Opätovné získavanie bývalých členov je mimoriadna služba. Táto služba má rovnaký evanjelizačný charakter ako oslovovanie ľudí, ktorí Krista nikdy neprijali. Samotné slovo zmierenie naznačuje, že medzi ľudstvom a Bohom predtým existovala jednota a spoločenstvo, ktoré boli obnovené prostredníctvom Ježiša Krista. Boh nás poveril, aby sme vykonávali službu zmierenia. To znamená, že budeme oslovovať aj tých, ktorí kedysi uctievali Boha spolu s nami.

- Premýšľaj o tých, ktorí odišli z cirkvi, a o dôvodoch, prečo tak urobili. Poznáš niekoho, s kým by si mohol opäť nadviazať kontakt alebo obnoviť priateľstvo? Komu by si mohol poslúžiť? Koho by si mohol znovu pozvať do zboru? Modli sa za to, ako by sa to dalo urobiť.

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

„ZADNÝ VCHOD“

Venujme pozornosť jeden druhému a povzbudzujme sa k láske a dobrým skutkom. Neopúšťajme naše zhromaždenie, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým väčšími, čím väčšími vidíte, že sa blíži Kristov deň. (Žid 10,24.25)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Všimli ste si niekedy, ako často ľudia nariekajú nad tým, že niektorí členovia nepozorovane zmiznú akýmsi „zadným vchodom“? Dokonca odhodlane vyhlasujú, že zadný vchod treba zavrieť. Nevedia však povedať, ako to urobiť, ani kde sa tento vchod nachádza. Niektoré rastúce zbory by sa mohli domnievať, že ich zadný vchod je zatvorený. V skutočnosti je to tak, že viac ľudí vchádza dnu predným vchodom, než ich zadným vchodom odchádza. Aj keď je to lepší prípad (než keby ich viac odchádzalo zadným vchodom ako vchádzalo predným – čo sa na niektorých miestach stáva), chceme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme si svojich členov udržali.

Objaviť „zadný vchod“ a pokúsiť sa ho zavrieť bude vyžadovať metódy, ktoré sú v podstate evanjelizačné. Naším poslaním nie je totiž len získavať ľudí pre Boha, ale tiež im pomôcť, aby pri Bohu zostali.

Rozhodnutie odísť zo spoločenstva sa nerodí zo dňa na deň. Väčšina ľudí odchádza „tichým odchodom“. Tak ako je príchod ku Kristovi a do cirkvi určitý proces, aj odchod je určitý proces. Tí, čo odchádzajú, zväčša nemajú pripravenú a naplánovanú nijakú stratégiu. Jednoducho začnú pomaly prerušovať kontakt. Prichádza rozčarovanie a nespokojnosť so záležitosťami v zbore, čo môže byť v niektorých prípadoch aj opodstatnené. Preto by sme sa mali snažiť poznať tých, s ktorými sa v zbore stretávame.

Láskyplný zbor, ktorý sa stará o svojich nových veriacich, je miesto, kde sa každý sústreďuje na vzťah s Ježišom. Ľudia majú jasnú predstavu o tom, akú hodnotu má u Ježiša každý človek. Zavrieť zadný vchod znamená priblížiť sa k ľuďom, zistiť, aké majú potreby (ak sú ochotní povedať nám to) a ak je to vhodné, naplniť ich. Je to niečo, čo nemôže zabezpečiť nijaký zborový program. Môžu to urobiť len milujúci a starostliví ľudia.

APLIKÁCIA

- Má váš zbor „zadný vchod“? Čo môžeš urobiť pre to, aby bol zatvorený?

PODNETY NA PREHLBENIE

Ako pokračovať a rozvíjať ďalšie aktivity

Každý, kto sa zapojil do svedeckej a evanjelizačnej práce, by mal rozmyšľať o tom, ako v službe pokračovať, aby to nebola len jednorazová záležitosť. Uvedieme niekoľko základných rád:

Buďte ochotní spolupracovať s ostatnými. Zachovajte tímový prístup, čo znamená deliť sa o prácu aj pochvaly.

Urobte všetko, čo je vo vašich silách, aby ste informovali ostatných v zbere o dôležitosti tímovej práce. To znamená pravidelne podávať správy v rámci zboru – a to rôznymi spôsobmi.

Stále si hľadajte ľudí, ktorí by mohli byť zapojení v nejakom tíme.

Organizujte školenia, ktoré sa týkajú evanjelizačných aktivít.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ PREMÝŠLIANIE

- „Mali by sme byť nástrojmi, pomocou ktorých môže Pán zosielať na tento svet svetlo a milosť. Mali by sme odložiť svoje hriechy, vyznať ich a v pokání pokoriť svoje pyšné srdce pred Bohom. Prúd duchovnej moci bude vyliaty na tých, ktorí budú pripravení prijať ho.“ (8T 46) Čo potrebujeme a prečo, aby sme priviedli ľudí k Bohu?
- Keď ľudia odchádzajú, milujme ich, zostaňme s nimi v kontakte, nesúdme ich, nenazývajme ich odpadlíkmi ani im necitujme výroky od Ellen Whiteovej o ľuďoch, ktorí odišli. Namiesto toho použime tieto smutné skúsenosti na to, aby sme, ako hovorí Pavol, sami seba skúmali, či naozaj žijeme vierou. (2 Kor 13,5) Položme si otázku, či sme mohli niečo urobiť inak, a tak pomôcť týmto ľuďom zostať medzi nami. A hlavne nerobme nič, čím by sme im sťažili návrat v prípade, že by si svoje rozhodnutie rozmysleli. Ako môžeme ako zbor uplatňovať tieto zásady pri členoch, ktorí odišli, nech to urobili z akéhokoľvek dôvodu?